

trent 5 Mill. Kr., som Statskassen skyldte til Reserve-Pensionsfonden, nu er bleven Statens egen Ejendom. Det vil med andre Ord sige, at Staten, efter først at have været Debitor til en selvstændig Fond for Beløbet, nu er bleven Ejer af dette. Den ærede Minister var selv inde paa det samme, at det i Virkeligheden er saadan, at Staten nu ejer de Penge, som den tidligere har skyldt bort. Men det er jo en almindelig bekendt Sætning, at naar Kreditor og Debitor blive den samme Person, er Gælden med det samme ude af Verden, saa er der ikke mere at forrente. Altsaa, der kan slet ikke blive Spørgsmaal om, forekommer det mig, i nogen Fremtid at opføre dette Beløb som en 5 pCt. rentebærende Gæld; det er nemlig ingen Gæld. Det var en Gæld, indtil den Lov udkom, som den ærede Minister omtalte, og saa længe det var en Gæld, opførtes den i Statsregnskabet med 5 pCt. Rente, som man godvillig svarede til denne Fond. Det kunde jo ikke gøre Statskassen noget, man betalte altsaa en højere Rente end sædvanlig, for at denne Pensionsfond kunde være godt udrustet i paakommende Tilfælde. Da var det en Gæld, men nu er det ikke nogen Gæld længere og kan overhovedet ikke komme til at figurere i Statsregnskabet som nogen Statskassen paahvilende Gæld. Jeg kan derfor slet ikke se, at det er hensigtsmæssigt eller nødvendigt at kalde dette en Konvertering af Statsgælden. Herved forstaar man jo dog i Almindelighed at konvertere den Gæld, for hvilken Statskassen har udstedt rentebærende Obligationer, men det er der ikke Tale om her, her er der ikke udstedt Obligationer.

Medens det altsaa gælder om den første Paragraf i Lovforslaget, at den af de af mig anførte Grunde forekommer mig ganske overflødig, stiller Sagen sig mærkeligere endnu med den anden Paragraf, thi der forlanges det, at Finansministeren skal have Ret til, naar han maatte anse det for rigtigt, for denne Gæld at udstede $3\frac{1}{2}$ pCt. rentebærende indenlandske Statsobligationer. Derved vil jo stiftes en virkelig Statsgæld, det vilde blive en ny Statsgæld paa 5 Mill. Kr., saaledes at dette Lovforslag ikke alene gaar ud paa, som Overskriften lyder paa, en Konvertering af en Del af Statsgælden, men det er en Optagelse af et nyt Statslaan med Udstedelse af ny Statsobligationer for 5 Mill. Kr. Det skulde altsaa efter Lovforslagets § 2 være overladt til Finansministeren at bestemme, „naar han maatte anse saadant

for rigtigt.“ Hvad vil det egentlig sige? Man udsteder jo ikke Statsobligationer for at have dem liggende, men for at erhverve Penge for dem, for at gøre en virkelig Statsgæld og skaffe Penge i Kassen. Det vilde nu forekomme mig ganske unaturligt, om man, efter at have erhvervet Lovgivningsmagtens Bemyndigelse til, at den Gæld, man tidligere havde paa 5 Mill. Kr., ikke længere skulde være en Gæld, saa at man ganske rolig beholdt de Penge, man havde i Kassen uden at gøre noget Regnskab derfor, saa yderligere skal lave en ny Statsgæld paa 5 Mill. Kr., som man udsteder Obligationer for. Og jeg ved ikke, hvorfor vi skulde forøge Statsgælden, naar vi for et halvt Aar siden har formindsket den netop med disse 5 Mill. Kr., for hvilke man ganske vist har paataget sig andre Byrder for Staten, men ikke nogen Statsgæld. Skulde man nu udstede Obligationer, laver man jo derved en ny Statsgæld. Jeg tilstaar, at for mig staar dette saa mærkeligt og vanskeligt, at jeg for Øjeblikket i alt Fald ikke vil kunne slutte mig til Lovforslaget, men haaber, at et Udvalg vil kunne faa nærmere Oplysning om, hvad det egentlig tilsigter.

Madsen-Mygdal: Jeg tror ikke, den ærede foregaaende Taler (P. G. C. Jensen) har Ret i den Betragtning, han gjorde gældende, at dette Lovforslag ikke er en nødvendig Følge af den Lov, som vi vedtog om Statsbrandforsikringsfonden, og hvorved Reserverpensionsfonden for Statsbanerne blev inddragen i Statskassen, og der i Stedet deponeredes 5 Mill. Kr. til den førstnævnte Fond. Naar der saaledes skal deponeres 5 Mill. Kr., og man dertil bruger de Obligationer, der her er Tale om, finder jeg det ikke rigtigt, at de fremdeles staa som 5 pCts. Obligationer, men lige saa lidt vilde jeg finde det rigtigt, at en hvilken som helst Finansminister skulde kunne omskrive 5 pCts. Obligationer til $3\frac{1}{2}$ pCts. Obligationer; det kan kun ske med Lovgivningsmagtens Samtykke. Jeg finder derfor det foreliggende Lovforslag saaledes betimeligt og betragter det som en selvfølgelig Sag, at det fremmes og vedtages saaledes, som det foreligger.

P. G. C. Jensen: Det ærede Medlem (Madsen-Mygdal) tager fuldstændig fejl og forstaar aabenbart ikke, hvad det drejer sig om, thi der er aldeles ikke Tale om at deponere noget som helst. Lovens af 6. April 1906 lyder jo paa, at den paa-gældende Reserverpensionsfond ophæves og